

Планинската батарея изпадна въ тежко положение — всичката пехота избѣга назадъ — частъ до височината, частъ до гората на дѣсния флангъ, като мина презъ батареята и я разстрои. Тя отстъпи на съседната височина, подъ прикритието на 40 пехотинци.

Поради мрака, българитѣ — 3-а бригада — не забелязаха и не се възползуваха отъ това смущение у турцитѣ и останаха на мѣстата, на които замръкнаха.

Преди пладне началникътъ на 5-а Дунавска дивизия получи отъ началника на 4-а дивизия писмено предупреждение, че противникътъ предъ него отстъпва, и ще го преследва до Блазаръ дере, кждето ще се спре. Къмъ 3 ч. 30 м. сл. пл. същиятъ получи отъ командувачия III армия телеграма, съ която му съобщаваше, че неприятелътъ е „въ силно отстъпление“, и заповѣдва дивизиитѣ да го преследватъ, като опредѣля за 5-а дивизия зоната отъ дветѣ страни на шосето Бунаръ Хисаръ — Виза.

Въ 3 ч. сл. пл. началникътъ на 5-а дивизия донесе на командувачия армията за положението и че ще настѣпи, щомъ пристигнатъ дружинитѣ отъ 4-а дивизия къмъ безименната височина, за да се подравни съ 4-а дивизия.

Въпрѣки това, въпрѣки безредното отстъпление на турския XVII корпусъ, 5-а дивизия не се опита да премине въ общо настѣпление и преследване. Причинитѣ на това се виждатъ отъ следното донесение, изпратено отъ началника на дивизията до командувачия III армия, писано въ 9 ч. 30 м. сл. пладне:

„Дивизията остана да нощува на заетата тая сутринъ позиция, защото частитѣ отъ дивизията, съ своя съвсемъ отслабналъ съставъ, по причина на тежкитѣ загуби, едвамъ можаха да издържатъ упорния бой, който трая цѣлъ день срещу противника съ грамадно превъзходство на силитѣ, а отъ 4-а дивизия пристигна едно слабо подкрепление отъ две дружини и три батареи едвамъ къмъ 6 ч., и само батареитѣ можаха да взематъ участие и то отъ голѣмо разстояние.

Ако обещанитѣ отъ 4-а дивизия десетъ дружини и седемъ батареи пристигнатъ нощесъ, утре ще настѣпя на разсѣмване, а, ако не пристигнатъ, ще чакамъ бригадата отъ 3-а дивизия, единъ отъ полковетѣ на която нощува въ с. Инжекларъ, а другиятъ пжтува отъ Лозенградъ за сѣщото село.“

Отъ това донесение се вижда, че началникътъ на дивизията е очаквалъ помощта отъ 4-а дивизия да му дойде задъ фронта на дивизията и то въ негово лично разпореждане, и по тая причина не можа да се използва, нито мислѣше да използва отличното положение на колонитѣ, изпратени отъ 4-а дивизия въ флангъ и въ тилъ на противника. При това, хвърля се въ